

er ganske rigtig; thi om der nu end kun er saa Tilfælde blevne bekendte, hvor Døden er medført, fordi man for tidligt har lukket Spjældet i, saa maa man dog huske paa, at i Reglen gjøre Folk ikke, hvad de burde gjøre, nemlig lade Ilden brænde helt ud og saa lukke Spjældet; men de lukke Spjældet, inden Gløderne endnu ere udbrændte, og saa indeholde Gløderne, som bekendt, endnu meget giftigt Stof i sig. Hvor mange skadelige Virkninger der kommer deraf, er Noget, der aldrig er konstateret, og som, hvis det blev det, muligens vilde fylde En med Forundring. Men selv om man nu vilde gjøre en Foranstaltning for at holde paa Varmen, som man siger, saa vilde der allerede udrettes overordenligt meget ved en tætsluttende Dør; thi naar den er saaledes indrettet, saaledes at den kan skrues til, vil Træffet derved ophøre i Ovnen, og saa vil Varmen ganske vist noget hurtigere end ved Spjældet, men dog temmelig langsomt, forlade den. Det vil ganske vist heller ikke være den ærede Minister ubekendt, at man i Udlandet paa de allerfleste Steder efterhaanden forlader denne Indretning med Spjæld, og at i den tydske Lov, den berlinske Bygningslov, ere de ganske og aldeles forbudte. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) omtalte, at det var uheldigt, at man, naar Skorstensfeieren seiede Skorstenen, ikke kunde lukke Spjældet, og saa meget Støv kom ind i Stuen. Jeg skal svare ham det samme, som jeg svarede med Hensyn til Brandsarere, at i det Dieblis man har en tætsluttende Dør, gjør denne den samme Virkning som Spjældet. — Hvad Ændringsforlaget under Nr. 82 til § 60 angaar, er jo den ærede Minister enig med Udvalgets Flertal i den Bestemmelse, som der indføres med Hensyn til Staldrum. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører for Mindretallet (Th. Christensen) forsøgte paa en lidt spydig Maade at omtale dette Forslag, idet han mente, at Beregningen efter de af Flertallet opstillede Regler kunde føre til, at man kom i den Rasus at kunne have $\frac{1}{2}$ Ko eller $1\frac{1}{2}$ Hest. Det er jo ganske vist, at den Slags Beregninger og i det Hele taget mathematiske Beregninger undertiden kunne føre til Resultater, der se noget pudstge ud; men det ærede Medlem vil jo ogsaa vide, at i Reglen overføres de meget let til en meget fornuftig Praxis. Thi naar en Mand kommer til den Erkjendelse, at han har Plads til $\frac{1}{2}$ Ko, vil det sige, at han ikke har Lov til at anlægge en Kostald, og kommer han til den Erkjendelse, at han kun har Plads til $1\frac{1}{2}$ Hest, vil det sige, at han kun har Lov til at have Stald til 1 Hest,

saa i den Henseende vil der ingen Vanstueligheder indtræde. Men Hensyn til Ændringsforlaget under Nr. 83 er der vist opstaaet en lille Misforstaaelse mellem den ærede Minister og Udvalget. Der er nemlig kommet en Feil ind i Ændringsforlaget under Nr. 82, idet der staar „3die og 4de Punktum“, hvilket kun skal være 3die Punktum. Derved bliver altsaa den Sætning staaende, som den ærede Minister ønsker bevaret. Derimod er Paragrafens sidste Punktum faldet ud, og det har den ærede Minister ikke Noget imod Justitsministeren (Melleman): „Sidste Stykke“ vilde være tydeligere. Ja, 4de Punktum i 2det Stykke er det jo Meningen at bevare.

Jeg skal nu forlade disse Ændringsforslag og vende mig til det større Spørgsmaal vedrørende Bygningsmyndighederne. Det, som Udvalgets Flertal har tilfattet ved sit Forslag, var at tilvejebringe for det Første større Hurtighed i Afgjørelsen, for det Andet større Ensartethed i Afgjørelsen, og for det Tredie Muligheden for at fikre de Byggende, som ønskede Oplysninger eller Forklaringer og Raad, at de kunde finde disse og være fikre paa at finde dem til bestemte Tider. Alle disse Ting hde nemlig den nuværende Situation formentlig ikke. Naar det blev indrettet saaledes, at der var et Bygningskontor, vilde der til Stadsbygmesterens Disposition staa en Del bygningskyndige Assistentter, som kunde anvendes efter Dieblissets Krav. For Dieblisset er det jo saaledes, at Kjøbenhavn er inddelt i visse Distrikter, og hvert Distrikt har sin Bygningsinspektør. Ofte bliver der bygget Meget i et Distrikt, og saa har Bygningsinspektøren altsaa Meget at bestille, tidt meget Mere, end han kan overkomme; og samtidig bygges der maaske meget Lidt i andre Distrikter. Paa den Maade, vi have tænkt os det, vilde Stadsbygmesteren være i Stand til at anvende flere Assistentter i samme Distrikt og overføre dem fra det ene Distrikt til det andet, hvilket umægtelig vilde fremme Sagernes Behandling en hel Del. Dernæst vilde man ogsaa opnaa en vis Ensartethed i Sagernes Behandling; thi det er jo klart, at der af Stadsbygmesteren vil blive givet visse Instrueringer, en vis Raadvikning, som gjør, at alle Assistentterne handle i samme Aand, efter de samme Principer. Det mener man ikke kan siges at være Tilfældet nu. I enkelte Distrikter stilles Fordringerne paa en Maade, i andre paa en anden Maade, og det maa dog anses for at være af megen Vigtighed at kunne overgaa det. Endelig er det jo nu ganske overordenligt vanstueligt for dem, der ønske at tale